

Η χειροτονία του Επισκόπου Κιγκάλι και πάσης Ρουάντας Ιωακείμ

[Πατριαρχία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας](#)

Με την δέουσα εκκλησιαστική λαμπρότητα τελέστηκε την Κυριακή, 2 Νοεμβρίου 2025, η χειροτονία του νέου Επίσκοπο Κιγκάλι και πάσης Ρουάντας κ. Ιωακείμ, από τον Πάπα και [Πατριάρχη Αλεξανδρείας](#) και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρο Β', στη Μονή του Αγίου Γεωργίου Παλαιού Καΐρου.

Με τον Μακαριώτατο συλλειτουργήσαν οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες: Γέρων Καισαρείας κ. Θεοφύλακτος, Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης κ. Χρυσόστομος, Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κ. Πλάτων, Νουβίας κ. Σάββας, Άκρας κ. Δανιήλ, και οι Θεοφιλέστατοι Επίσκοποι: Τολιάρας κ. Πρόδρομος, Μπουκόμπας κ. Χρυσόστομος, Ιπώνος κ. Στέφανος και Μαρεώτιδος κ. Δαμασκηνός.

Κατά τον χειροτονητήριο λόγο του ο Θεοφιλέστατος κ. Ιωακείμ, μεταξύ άλλων, ανέφερε: “Ο Επίσκοπος δεν είναι αποτέλεσμα ανθρώπινης τιμής, αλλά καρπός της ευδοκίας του Θεού, που καλεί τον άνθρωπο να γίνει φορέας της χάριτός Του μέσα στον κόσμο. Η Εκκλησία, μέσα από την αποστολική διαδοχή, μεταδίδει αυτό το άγιο αξίωμα, όχι ως εξουσία, αλλά ως διακονία. Ο Επίσκοπος είναι εκείνος που πρώτος καλείται να ταπεινωθεί, να αγαπήσει, να συγχωρήσει και να θυσιαστεί. Όπως ο Χριστός «οὐκ ἤλθε διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι». Από την ημέρα της εκλογής μου προσπαθώ να κατανοήσω το βάρος αυτής της μεγάλης κλήσης. Η χειροτονία γνωρίζω καλά ότι δεν είναι στεφάνι δόξας· είναι σταυρός, ποτισμένος με δάκρυα και προσευχή. Από τα πρώτα μου βήματα μέσα στην Εκκλησία έμαθα να βλέπω τον Επίσκοπο, τους ιερείς, τους μοναχούς και τους πιστούς ως ζωντανά μέλη ενός σώματος. Θυμάμαι και μνημονεύω τους πνευματικούς μου πατέρες, εκείνους που μου δίδαξαν με τη σιωπή τους περισσότερο απ’ ό,τι με τα λόγια τους· και μου έμαθαν ότι το μεγαλύτερο κήρυγμα είναι η ζωή που μαρτυρεί Χριστό. Ευχαριστώ τον Θεό που με οδήγησε, μέσα από χαρές και δοκιμασίες, σε αυτή τη στιγμή. Με τη δική σας αγάπη, Μακαριώτατέ μου, δεν ήταν πάντα εύκολη η πορεία μου. Υπήρξαν στιγμές αμφιβολίας, αγωνίας, εσωτερικών σταυρώσεων. Αλλά μέσα σε κάθε σκοτάδι έλαμπε πάντοτε το φως της αγάπης του Χριστού. Και τώρα καταλαβαίνω ότι κάθε βήμα, κάθε δάκρυ, κάθε σταύρωση, ήταν μια προετοιμασία για αυτήν την ευλογημένη ημέρα και ώρα. Μακαριώτατε, στοργικέ Πατέρα και Ποιμενάρχα μου, σας ευχαριστώ διότι με εμπιστευθήκατε και με το καλό σας

παράδειγμα πολλά με διδάξατε. Κοντά σας έμαθα τι σημαίνει να ποιμαίνεις όχι με εξουσία, αλλά με ταπείνωση και θυσία. Έχοντας αυτά τα εφόδια, θα πορευθώ στην ευλογημένη χώρα της Ρουάντας, τη νέα μου πλέον πατρίδα, και με την πατρική σας ευχή θα προσπαθήσω να ποιμάνω κλήρο και λαό με αγάπη, συνεχίζοντας τα καλά έργα των Σεβασμιωτάτων προκατόχων μου”.

Στην αντιφώνησή του ο Πατριάρχης τόνισε με έμφαση: “Θεοφιλέστατε, Εψηφισμένε Επίσκοπε Κιγκάλι και Ρουάντας, αγαπητόν μου τέκνον Ιωακείμ. Σήμερα η Εκκλησία μας χαίρεται και δοξάζει τον Θεό. Μια ψυχή που έζησε με υπομονή, υπακοή και σιωπηλή διακονία καλείται τώρα να ανέβει στο ύψος της αρχιερωσύνης. Ο πατέρας Ιωακείμ, ο ταπεινός λειτουργός του Θεού και ιεραπόστολος της Αιγύπτου, καλείται να γίνει Επίσκοπος της Μίας, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας. Έσπειρες με κόπο, πότισες με δάκρυα και τώρα θερίζεις με χαρά. Όπως ο γεωργός περιμένει τη βροχή του ουρανού, έτσι και εσύ περιμένεις τον καιρό του Θεού. Και ήρθε η ώρα. Ο Θεός σε δικαίωσε. Από σήμερα, παιδί μου αγαπημένο, αναλαμβάνεις έναν σταυρό βαρύ, αλλά και γλυκό. Ο Μέγας Βασίλειος λέει πως ο Επίσκοπος είναι το μάτι του σώματος της Εκκλησίας. Και αν το μάτι είναι καθαρό, τότε φωτίζεται όλο το σώμα. Άξιος να είσαι, κι η καρδιά σου να λάμπει σαν λυχνάρι που δεν σβήνει ποτέ”.

Ακολούθησε η χειροτονία του νέου Επισκόπου όπου κλήρος και λαός αναφώνησαν

το "Άξιος".

Πληροφορίες - Φωτογραφίες: Ελληνική Κοινότητα Καΐρου